

Att fatta beslut

Välkomna i Herrens namn, mina vänner. Jag kommer med välsignelser till er alla.

"För dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa." Låt oss undersöka detta uttalande i Bibeln för att finna dess djupare innebörd. Orden "dem som älskar Gud" innebär inte bara att man tror på Gud eller bekänner att man älskar honom eller reciterar vissa böner. Den sanna kärleken till Gud innebär, som ni vet, att arbeta andligt, att utvecklas och att lära sig den gudomliga lagen i alla dess psykologiska aspekter så som de gör sig gällande för dig personligen. Du behöver lära känna dig själv så ingående att inte bara dina handlingar, dina ord och dina tankar är förenliga med de andliga lagarna, utan också dina känslor. Du måste börja älska Gud i dina känslor. Att uppnå detta är naturligtvis en lång process.

Endast den som befinner sig på den andliga utvecklingsvägen kan verkligen älska Gud. Hur kan vi sedan förklara att "allt samverkar till det bästa"? Och detta är verkligen sanningen, mina vänner! För den som följer utvecklingens och reningens väg, måste allt som händer vara till det bästa! Först när ni har nått ett visst utvecklingsstadium, kommer ni att inse sanningen i dessa ord. Det finns ingen synbarlig tragedi, motgång eller olycka som inte bär med sig något gott för den som följer denna väg och därmed bevisar sin kärlek till Gud. Samtidigt är det så många av er som inte vet om detta. Ni lever fortfarande under illusionen av att detta är en värld av tillfälligheter och slump eller till och med en värld av orättvisa. Även om ni kanske inte *tänker* att det är så, *känner* många av er att det är så. Och detta är ert stora misstag och er tragiska illusion. En person som inte följer denna väg, en person som inte älskar Gud över allting med andra ord, kommer å andra sidan att märka att de bästa sakerna som händer honom eller henne inte kommer att vara för det bästa; dessa förmodat bästa saker kan senare skapa svårigheter och prövningar som kanske endast börjar fungera för det bästa i framtida inkarnationer då den här vägen har påbörjats. Fram till dess i en persons utveckling är ingenting till det i slutändan bästa. Från dess och framåt, som utgör den avgörande perioden i en själs utveckling, måste dock allting som sker, har skett och kommer att ske, att vara till det bästa. Och för de av mina vänner som följer föredragen och studerar med mig på denna väg för egen rening, kan det vara en utmärkt övning och meditation att fundera över alla tragedier, svårigheter och problem i era liv fram till nu – tidigare och nuvarande. Om ni kan hitta något gott i dem, har ni tagit ett ytterligare steg uppåt.

Så länge dessa ord bara är ord för er, är de inte tillräckliga. Ni behöver komma dithän att ni på djupet inser deras sanning. Om förståelsen fortfarande saknas och du inte kan hitta det goda i en viss situation eller händelse, måste det vara ett tecken på att det fortfarande saknas någon viktig del i din självkänedom. För om den inte saknades, skulle du omedelbart kunna se hur varje missöde frammanar en viss brist eller uppenbarar en blindhet för en känslomässig ström som går emot den gudomliga lagen. Om du faktiskt känner till alla dina inre svaga punkter, kommer du att förstå att utan sådana synbarligen ofördelaktiga händelser, skulle dessa svagheter inte kunna göra sig hörda i ditt medvetna sinne. Du skulle verkligen inte kunna förstå dem – vilket är transformationens grundläggande förutsättning. Men där ni inte kan hitta sambanden, kan ni komma till mig för att ställa mer precisa frågor och jag kommer att vägleda er till att hitta den sammanlänkande punkten i din egen själ. Kom ihåg, mina vänner, när ni väl befinner er på denna väg, kommer även era felaktiga handlingar och falska omdömen att bli till nytta för er – de blir mer än bara meningslösa händelser som kommer utifrån!

Ni vet alla att detta att älska sina medvarelser är en av universums viktigaste lagar. Vi har diskuterat kärlek i stor utsträckning: hur den förvärvas, vad som står i dess väg, hur man konfronterar sin oförmåga att älska som man skulle vilja, med mera. Nu skulle jag dock vilja rikta mig till vissa av mina vänner som redan är förmögna att älska i viss grad. Det är endast en fråga om grader. Så länge du inte är helt renad, kan din kärlek inte vara gudomlig och fullkomlig. Din kärlek kommer att vara grumlig i den utsträckning som du fortfarande inte är renad.

Man kan avvika från den gudomliga kärleken på olika sätt, beroende på komplexiteten i en persons karaktär. Ett sätt är att placera den älskade för högt. Du utrustar med andra ord den älskade med en fullkomlighet som han eller hon ännu inte äger. Och här begås ett stort misstag, även om du kanske känner att detta verkligen är ett bevis på din kärlek. Det är inte sant. Det måste vara en börda för den älskade att vara överskattad. Den älskade personen kommer att känna det, ibland medvetet, dock oftare omedvetet, och kommer därför att känna sig tvungen att leva upp till den idealiserade bilden. Alla människor är utsvultna på kärlek; de flesta söker den på fel sätt, nämligen genom att först ta emot den och kanske ge den efteråt, förutsatt att det inte finns någon risk inblandad. Denna längtan efter kärlek nödgar personen att kämpa för att upprätthålla den idealiserade bilden, i rädsla för att om *han eller hon* misslyckas med att göra det, kan kärleken äventyras. Samtidigt förargar sig den älskade personen på den som ger kärleken, för djupt inombords känner han eller hon att denna slags kärlek är felaktig. Den orenade själen saknar styrkan att riskera att förlora kärleken som ges på falska grundvalar. Personen känner sig därför tvungen att skapa en mask, i vilken han eller hon givetvis aldrig känner sig riktigt bekväm, avslappnad och älskad för sin egen skull och för sin sanna personlighet.

Jag skulle alltså vilja att ni utforskar ert inre, mina vänner: Kräver ni i tysthet, eller till och med lättsinnigt, för mycket fullkomlighet av någon som ni håller kär? När du upptäcker det bekräftande svaret, kommer du att veta att detta inte är en god och sund kärlek som gynnar vare sig dig eller den älskade personen. Det ligger i viss utsträckning i er makt att hjälpa till att förstöra andras skadliga masker. Du kan göra detta inte enbart genom att förstöra din egen och modigt möta ditt verkliga jag, utan också genom att försöka se och älska den andra som han eller hon verkligen är och inte bara som en idealiserad bild.

Kom även till insikt om dina djupare och dolda skäl för att behöva ett mer fullkomligt kärleksobjekt än vad verkligheten frambringar. Med all sannolikhet finns det ett visst högmod i dig som du täcker över med den slags kärlek du skänker. Det måste därtill finnas en brist på tolerans och medkänsla i dig, en brist på att kunna acceptera människor som de är. Du bör kunna älska en person och acceptera hans eller hennes ofullkomligheter utan att behöva blunda för *dess*a. På det sättet kommer du verkligen att skänka en gåva till din älskade, som då kommer att känna sig fri från dina förväntningar och inte tvingad eller belastad på något sätt. Kom ihåg, mina vänner, när ni älskar, tänk på hur ni gör det. Beakta huruvida ni älskar på det felaktiga sättet.

Nu skulle jag vilja tala om ett annat ämne. Ämnet om att fatta beslut är mycket viktigt i allas liv, för allting är ett beslut. Det gäller inte bara för handlingar, för uppenbara och materiella val, utan alla känslomässiga inställningar inrymmer också ett beslut. Majoriteten av människor är oförmögna att fatta klara, mogna beslut. Det är därför som deras själar blir sjuka och lidande. Det skapas en stor oordning i själen, som förstås leder till förvirring och konflikter. För er som befinner er på denna väg skulle det kunna vara mycket fördelaktigt att börja se på era liv, särskilt era konflikter, ur den här synvinkeln. Har du fattat verkliga beslut? Eller fattar du ibland ytliga beslut, där du inte överväger eller tar in vad de innefattar, och känner dig sedan motarbetad när saker naturligt inte visar sig vara tillfredsställande? Gör du uppror mot ditt jag, din omgivning och livet i allmänhet?

Så länge ni lever i den här materiella sfären, erbjuder varje beslut två och ibland flera alternativ. I vissa fall kan det finnas flera felaktiga val och ett som är riktigt. Bara ett moget och ansvarsfullt prövande kommer så småningom att visa dig vad den rätta vägen är. I många fall spelar det dock ingen roll vad du faktiskt beslutar, förutsatt att beslutet har fattats på ett helhjärtat, medvetet och ansvarsfullt sätt där inga frågor eller möjliga resultat undflys. Även om det ena alternativet skulle vara bättre för dig än det andra, är det oändligt mycket mer hälsosamt för din själ, märkligt som det först kan tyckas, om du väljer fel väg men med rätt inställning.

Vad är då den rätta och mogna inställningen att fatta beslut med? Svaret är helt enkelt att veta vad du vill och att veta vad priset är, att inse att du inte fullt ut kan få det du vill i den här jordiska

sfären på grund av att varje alternativ alltid har ett pris eller en nackdel, samt att vara helt villig att betala priset även innan du med säkerhet vet att den eventuella nackdelen kan visa sig vara verklig. Låt oss å andra sidan anta att du valde det rätta alternativet av misstag. När jag säger av misstag, menar jag att du har valt som de flesta människor gör – omedvetet, med halvöppna ögon utan att på förhand acceptera nackdelen som underförstått finns i ditt val. På det här sättet skadar du din själ mycket mer än genom att ta ett onödigt svårare alternativ. Genom att fatta beslut med rätt inställning, accepteras priset som ska betalas på ett ansvarsfullt sätt. Var alltså aktsamma för att fatta era beslut halvhjärtat som ett barn, där du går in i det med slutna ögon med ett önsketänkande om att priset kan undvikas. Varje alternativ kommer att ha en fördel och också en nackdel, så länge ni lever i materiens värld.

I höga andliga sfärer och riken finns inte längre den negativa sidan. I mörkrets lägre sfärer bär dock inte något alternativ med sig en så kallad fördel. För er kommer en fördel och en nackdel att fortsätta att finnas tills ni har arbetat er upp till de högre sfärerna där någon nackdel inte kan drabba er, även medan ni fortfarande befinner er i kroppen, i materiens värld. För att nå dithän behöver ni gå igenom lagarna som styr den här lägre sfären som för tillfället rättmätigt är er: Lagarna måste accepteras fullt ut och villigt efterlevas, inte för att livet tvingar dig att göra så. Då och först då når man dithän. Att försöka undvika lagarna i er egen värld, oavsett vilka andliga krumbukter ni kan försöka med, kommer inte att fungera. På samma sätt måste en människa som är bunden till mörkrets värld acceptera villkoren som styr den världen, även om man fortfarande befinner sig på detta jordiska plan.

Detta knyter an till de första orden i kvällens föredrag, mina vänner. Att älska Gud innebär på ett naturligt sätt, bland många andra saker, att efterleva dessa olika lagar – och inte bara efterleva dem, utan också villigt acceptera dem. Och en av dessa lagar är att den ofördelaktiga sidan av varje beslut måste inses och accepteras. Att fatta ett moget beslut innebär därför att grundligt överväga varje alternativ, att ta in inte bara de fördelaktiga sidorna av alla alternativ när du gör ditt val, utan också och likafullt de ofördelaktiga. När du har gjort detta, i vetskap om att vad du än väljer så finns det ett pris som ska betalas, kan du fråga dig vilket pris du föredrar att betala. Du kan fundera på det och se om du kanske föredrar att riskera ett högre pris, då den möjliga fördelen tycks vara värd det. Du har då accepterat en annan regel som detta jordiska liv inbegriper, att även osäkerheten måste accepteras. Detta innefattar risken, livets tillkortakommanden, som inte erbjuder en vattentät plan. Även detta är viktigt för den emotionella hälsan, mina vänner. På detta sätt agerar du som en mogen individ och din själ måste gynnas av det.

Ingen som fattar ett beslut på detta sätt kommer någonsin att sörja över det! Inte heller kommer de någonsin att behöva möta konflikterna som följer av att besluten inte fattas på detta sätt.

Konflikter skapas inte på grund av ett möjligt felaktigt eller mindre fördelaktigt beslut, utan på

grund av att man går in i beslutet på ett blint sätt, där man inte är redo och villig att betala priset. Detta, mina vänner, händer med var och en av er. Jag ser ingen som alltid fattar känslomässiga beslut på ett moget sätt.

Jag ger er återigen ett starkt material att arbeta med på er väg. Varhelst det finns konflikter har ni på ett eller annat sätt inte fattat era beslut ordentligt. Stanna inte kvar på den ytliga nivån; ni kommer att behöva gräva djupare i era känslor för att finna svaret. I dina känslor kommer du förr eller senare att upptäcka – förutsatt att du utforskar ärligt – att du på något sätt inte har fattat ett fullt beslut, att du på något sätt hade hoppats på att få fördelen utan att acceptera nackdelen. Och ofta hoppas ni till och med på – återigen utan att klart tänka igenom det – att ni på en och samma gång erhåller båda alternativens fördel och förskonas från varderas nackdel. Detta uppgår till att lura livet och resultatet måste oundvikligen vara att livet ger dig en lärdom och du får skörda nackdelarna av båda eller alla sidor som du ville undvika. Om man undersöker den känslomässiga och för det mesta omedvetna strömmen, vad bottnar den i? Den bottnar i girighet.

De flesta människor är giriga i den här jordiska sfären, inte nödvändigtvis i materiell bemärkelse, utan känslomässigt. Och när jag säger girig, menar jag att ni vill samla på er fördelar utan att ta på er ansvaret för att betala priset för dem. Detta är givetvis ett brott mot en andlig lag.

Tänk på orden som jag har talat i kväll, mina vänner. Detta har inte varit ett långt föredrag, men vad jag har sagt kommer att bidra till det material som ni behöver för att komma vidare, om ni tar in det på ett riktigt sätt och arbetar med det på ett mycket personligt vis. Därmed får vi mer tid för era frågor i kväll, som jag nu är redo för.

FRÅGA: Hur är det med ambivalensen mellan att vara överambitiös och att sakna ambitioner i livet? Med andra ord, var kommer det ifrån, förutom från lathet, om det till exempel inte finns någon uttalad talang eller låt oss säga att det finns en körtelstörning?

SVAR: En körtelstörning är endast en verkan, som ni vet. Låt oss nu först diskutera en brist på ambition. Som jag lovade er, ska jag analysera brister och leda er tillbaka till deras ursprungliga, goda kvalitet. Jag kommer här att göra det med båda ytterligheterna. Jag kommer sedan att visa skadan som förvrängningen gör, vad som är kopplat till den och vad den innebär i ljuset av de andliga lagarna.

Den goda kvaliteten som en gång utgjorde den underliggande faktorn bakom en brist på ambition var välvilja, harmoni, en viss typ av tolerans, av ödmjukhet. Detta innebar att en sådan person inte behöver sticka ut och glänsa och vara bättre eller högre än andra, för det bidrar inte till frid om man strävar för mycket efter att triumfera över andra. Jag vill nu att det tydligt ska förstås att om

tillkortakommandet att sakna ambition är förhanden, kan denna brist i sig fresta till att man håller fast vid den positiva sidan av den här egenskapen när dessa ord hörs, och glömmer bort den felaktiga ytterligheten med dess fördärlighet. Vad som bör komma ihåg är dock att bristen har en positiv sida eller bakgrund, så att säga. Bygg vidare på den för att ge dig styrka i ditt arbete för att övervinna den här bristen, för att förhindra att du känner dig skyldig. För ingen brist har blivit tillagd er; alla brister utgör ingenting annat än förvrängningar eller ytterlighetsmanifestationer av en kvalitet som en gång var god. Kom dessutom ihåg att det är möjligt att ha en brist inom ett visst område av din personlighet, men inom ett annat område har du den inte alls. Ofta är du bara medveten om den positiva sidan av en viss egenskap, medan du blundar för dess förekomst på den negativa sidan. Men människorna omkring dig vet ofta. När de ger uttryck för detta, känner du dig dock orättfärdigt anklagad, eftersom bara den omedvetna positiva sidan tycks finnas för dig. Människan är ambivalent; det finns många motstridiga strömmar i er.

Skadan av brist på ambition är mycket allvarlig. Självfallet är det förstås varken önskvärt eller nödvändigt att ha ambitioner i alla livets avseenden, för detta skulle innebära slöseri med styrka. Men när ambitionen odlas, bör det finnas i åtanke att man på ett lämpligt sätt måste välja för vilket syfte man tränar sig i den här riktningen. Det bör vara något som är värt det. Ämnet som diskuteras i detta föredrag, vad gäller att fatta riktiga beslut, kommer också att belysa detta.

Ambition är ofta ett pris för det du önskar. Om du ger efter för din bristande ambition och sedan tycks bli kvar i att på ett eller flera sätt vilja något i livet, bör du inse att du inte var redo att betala ett pris som kanske bara kunde betalas genom ansträngningar som behövde ambition. Andligt sett är brist på ambition ett mycket stort hinder. Den här trögheten förhindrar dig att fullborda din utveckling, som är det enda som kan ge dig sann lycka och trygghet. Om du saknar lycka och du har den här egenskapen, bör du inte vara förbittrad på grund av att dina behov inte uppfylldes; inse i stället klart vad ditt beslut har varit i detta fall. Att ge efter för de omedelbara bekvämligheterna, å ena sidan, är att välja minsta motståndets väg. Nackdelen här är att dina konflikter och behov, din törst och osäkerhet kommer att bestå så länge du inte bekämpar frestelsen att ta minsta motståndets väg, vilket visar på brist på ambition. Priset, å andra sidan, består av det hårda arbetet att övervinna en mycket djupt rotad lättja, vilket innebär en ständig kamp där man ständigt försöker. Vad du vinner är att du kommer ut ur den mörka väven där du är ensam och olycklig, men inte förrän efter att du har visat rikligt med bevis på att du verkligen och helhjärtat har kämpat och lyckats i viss mån. Gör ditt val, för även att göra ett negativt val är hälsosammare än att inte tydligt se problemen i hopp om att kunna släppa din svaghet bara lite grann, samtidigt som du förväntar dig resultat som du bara skulle ha rätt till om du tog tag i saken.

Om du känslomässigt och omedvetet hoppas kunna uppnå en andlig utveckling och därmed sinnesro utan att göra en allvarlig ansträngning för att övervinna detta grundläggande hinder,

försöker du i själva verket stjäla andligt på något sätt. Det betyder att du vill vinna den harmoni som endast kan uppnås genom att man betalar priset, nämligen hårt andligt arbete. Det nödvändiga andliga arbetet innebär här att utan undantag övervinna sina största brister. Att förstå en bristande ambition ur den här synvinkeln gör det kanske lättare för dig att övervinna den. Den har inte övervunnits i verkligheten så länge du fortfarande behöver tvinga dig att göra arbetet. Det betyder att dina känslor fortfarande gör motstånd, att du fortfarande inte är ett med dig själv. Bara inse detta faktum och fortsätt att arbeta om du har bestämt dig för det. En dag kommer Guds nåd och hjälp att påverka dig så att det som en gång var en ansträngning kommer att upphöra att vara det. Detta kommer att vara ett tecken på att dina känslor har följt med din yttre goda vilja och att du i detta avseende har blivit ett med dig själv. Jag talar för övrigt inte personligen till någon särskild nu. Som med alla mina svar på frågor, riktas mina ord till många.

Mina vänner, meditera alltså över den här svagheten ur denna infallsvinkel: ”Om jag inte har någon ambition, om det är så svårt för mig att allting jag gör helt tar emot och jag måste tvinga mig att göra det, om jag inte kan göra det med entusiasm och sann viljekraft och om jag fortfarande önskar mig det som rättmätigt är mitt om jag inte skulle känna på det sättet, vill mina känslor stjäla något. Jag har en önskan om att stjäla lycka – eller något annat resultat.” Jag ber er att inse att när jag säger att ni känslomässigt vill stjäla något, vet jag att ni inte vill göra det medvetet. Det är alltid här som missförstånden uppstår.

Jag talar ofta om era känslors begär genom att översätta dem till ett koncist språk, för annars skulle de inte kunna tolkas för er intellektuella förståelse. Dessa känslor är ofta omedvetna. Och då, mina vänner, tar ni min översättning av era känslor som orättvis, för medvetet tänker ni förstås inte på det sättet. Ni förbiser det faktum att det allt som oftast finns ett stort glapp mellan vad ni medvetet tänker och även verkligen önskar, och vad som finns i ert omedvetna som undergräver den goda och sanna önskan med en motsatt känslomässig ström som ni bortser från. Men ni är givetvis hittills inte medvetna om den. Det kommer att vara mycket viktigt för er att bli medvetna om den och det är därför som jag då och då framhåller denna diskrepans. Var måna om att förstå att jag gör det för att undvika helt i onödan sårade känslor. När ni lär er att bli medvetna om dessa strömmar, måste ni först komma att förstå och tolka symptomen som denna omedvetna ström tydligt sänder ut hela tiden. Då kommer ni att se symptomen överallt omkring er. Hittills har ni bara valt att förbise dem.

För att återgå till din fråga: Meditera över den här tendensen ur den synvinkel som här presenteras. Inse att du måste lägga ner möda på saker när du vill skörda frukterna, vilket du förstås vill göra. Du bör inte mobilisera den mödan för att du blir tillsagd att göra det, för att du vill vara ett ”snällt barn” och fortfarande gör det mot din vilja. Du måste nå tillståndet där du gör det på ett självständigt, ansvarsfullt och moget sätt, för att du själv inser att allting har ett pris. Att

kämpa emot detta faktum i sitt inre är inte bara respektlöst mot Guds visdom och rättvisa, utan också dumt.

Vad gäller den motsatta ytterligheten – att vara överambitiös – utgör den ursprungliga goda kvaliteten en stark viljekraft, en villighet att betala priset i ansträngning, en önskan om att arbeta, att tjäna i de högre rikena för andra. I de lägre rikena blir målet det egna jaget. Använd de positiva aspekterna för att rena den här strömmen från dess överdrivna, förvrängda och negativa aspekter, vilka är: en viss typ av själviskhet, ett maktbegär, självrättfärdighet, en viss girighet i att *ha* mer, att *vara* mer. Överambitiösa människor har ofta en så stark begärsström att de blir hänsynslösa i att uppnå sitt mål på andras bekostnad. Jag säger återigen att ni inte nödvändigtvis handlar på det sättet, men det är tillräckligt att man är på det sättet i sina känslor. Ni bör förstå att när man är överambitiös, skapas en osund begärsström som rör sig i fel riktning och berövar er frid. Här behöver en frihet från begär i viss grad uppnås. Inte helt, för då skulle det återigen bli till den motsatta ytterligheten där det inte finns någon ambition och en obalans skulle uppstå. Särskilt den andliga personen behöver bestämma för vilket syfte och var man ska ha ambition; ambitionen bör å andra sidan upphöra när det är dags för friheten från begär att få gehör.

FRÅGA: Jag skulle vilja veta vad bristen är i en situation när man har känslor av att vara avvisad, som kulminerar till känslor av förbittring?

SVAR: För det första tillfredsställs inte din fåfänga. Eftersom det saknas ödmjukhet, hävdar de omedvetna känslorna att personligheten inte får avvisas, att ett avvisande inte får hända den. På detta sätt vill du vara accepterad av alla eller av den person du har valt. Du kan inte stå ut med att detta begär hos dig inte skulle tillmötesgå. Jag vill återigen understryka att jag inte talar personligen, eftersom den här känslan finns hos så många människor. Det finns med andra ord en egenvilja; din egen vilja måste tillfredsställas eller annars blir du förbittrad. För att övervinna dessa känslor, bör den här strömmen först undersökas separat. Ta fram känslorna som säger ”Ske min vilja”. Sedan, när detta är medvetet, skulle det lämpliga förfarandet vara att säga till dig själv: ”Men min vilja måste inte alltid tillfredsställas. Jag måste acceptera att stå tillbaka, om det behövs.” Försök att vara ödmjuk där du saknar ödmjukhet. Försök inte att lära dig ödmjukhet där det inte finns några tillkortakommanden hos dig. Detta skulle ge dig en falsk försäkran och kan få dig att förbise där just denna koncentration och detta arbete är mycket nödvändigt.

Få sedan insikt om högmodet i kombination med egenviljan. Behandla det på liknande sätt. Om du kan övervinna både egenviljan och högmodet i just den här anslutningen, kommer din rädsla att avlägsnas. För så länge du håller fast vid dessa strömmar, så länge du inte kan ge upp det som ditt lilla ego kan önska sig – även om det är beklätt med högre motivationer – måste du ständigt vara rädd för att den här önskan inte tillfredsställs. Så snart du har gett upp egenviljan och

högmodet, kommer din rädsla att försvinna och med den även din förbittring. Med att ge upp, menar jag inte nödvändigtvis en person som det finns ett verkligt band till eller som det finns uppgift att fullgöra med. Jag menar bara att ge upp begärsströmmen. Närhelst det finns förbittring, kommer det från ett frö av hat. Hatet behöver inte manifesteras sig som det längre, men så länge det finns en förbittring, finns fortfarande hatets rot i själen. Det är inte nödvändigtvis ett hat mot en viss person, men likväl ett hat.

Det finns oundvikligen ett maktbegär hos en person som harmas över ett avvisande eller ett möjligt avvisande. Känslan säger: "Om du inte gör det som jag vill, vilket i detta fall är att tycka om och acceptera mig, blir jag förargad på dig för det." Du skulle inte harmas om inte detta maktbegär fanns hos dig, oavsett hur undertryckt det än må vara. Medge detta faktum. I den stund du gör det, kommer du gradvis att kunna rikta om din känslomässiga ström genom att växa – det enda rätta sättet. Dessa betingelser kan inte förändras plötsligt. Ju mer du växer, desto mer kommer du att se, känna och veta sanningen som hittills bara är en vacker teori för dig men som ännu inte har någon verklighet i ditt hjärta. Sanningen är att du aldrig avvisas på grund av vad du saknar, oavsett vad det kan vara, utom i det sällsynta fall när en människa blir illasinnad och obehaglig på grund av sin egen osäkerhet. Även då avvisas inte en sådan person för det sanna jaget, utan bara för en dåligt vald mask. Alla masker är dåliga, även de till synes trevliga maskerna. Vissa personer väljer dock, genom högmod och trots, en ofördelaktig mask. Ett avvisande sker endast på grund av avvisarens egen rädsla för livet, för att bli besviken, för att vara underlägsen och osäker och alla slags symptom på en sjuk själ som ännu inte har lärt sig att tillämpa de andliga lagarna på känslorna. Men den insikten kommer att gå upp för dig först efter att du har lärt dig att ge upp och efter att du har övervunnit ditt högmod och din egenvilja. [Tack.]

FRÅGA: I det förra föredraget pratade du om känslan av skam som manifesterar sig som skuld-känslor och så vidare. Detta har ofta en effekt på andra. Vad borde vår riktiga inställning vara i ett sådant fall mot en sådan person?

SVAR: Det är redan en enorm hjälp att inse att en person som du står nära har detta tillkortakommande. Den insikten kommer att ge dig en förståelse och medkänsla som, även om du inte nämner ett ord om det, måste hjälpa. Den insikten kommer att förhindra att du såras på ett onödigt sätt, för människor som befinner sig i en avvikelse från de andliga lagarna och som därmed lider, sårar ofta andra eftersom de tror att detta är ett sätt att skydda sig. Den andra personen sårar tillbaka och en ond cirkel sätts igång. Men när du faktiskt förstår vad du gör, kan detta inte ske. Dessutom finns det obestridliga faktum att ens eget omedvetna påverkar den andra personens omedvetna. I ett fall som detta absorberas omedvetet skam och skuld av dem runt omkring dig. Då allt detta äger rum omedvetet och därför inte är ordentligt förstått på den djupare

känslomässiga nivån, är det något som känns sjukt och negativt och en mycket negativ och ogynnsam reaktion uppstår, i motsats till vad personen som har skam- och skuld känslorna önskar.

Det finns ingenting som är så smittsamt, mina vänner, som känslor, tankar och inställningar, medvetna eller omedvetna. Även detta är en universell lag. I den stund som en sjuk ström känns igen av en annan person och är helt förstådd, har en ond cirkel redan brutits av förståelsens blotta faktum. Den fulla förståelsen av de fakta som förklaras här, kommer att hjälpa till ännu mer och ingjuta sanningens mer konstruktiva kraft i personens psykologiska och känslomässiga värld. När det gäller det yttre agerandet, varierar förfarandet. En försiktighet är förstås nödvändig. Det är ofta bättre att säga för lite än för mycket till en person som inte är tillräckligt mogen för att förstå själens natur eller till den som saknar viljan att förstå den. Men om personen är öppen och har förståelsen för att greppa dessa saker, kan man känna sig fram till hur man når honom eller henne. Om du ber om vägledning och inspiration och fortsätter att vara öppen, kommer den rätta stunden att infinna sig när det finns en mottaglighet. Men om mottagligheten saknas och du kommer fram med sanningen alltför rakt på sak innan den andra personen är beredd att möta en sådan sanning, kommer effekten att vara negativ och han eller hon kommer bara att stänga dörren till själen ännu mer. Ett säkert sätt skulle vara att först diskutera ämnet generellt och hålla sig borta från det personliga och se hur detta tas emot. Se om personen blir tankfull och om han eller hon i första hand har en förståelse för det i princip. Om du ser ett visst gynnsamt gensvar, då kan du långsamt, lite i taget, ge starkare doser av sanningen, där du alltid ber om inspiration och vägledning. Om du gör det, kommer dina andevänner att vara i din närhet och vara ivriga att hjälpa.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas

på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-04-21